

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke SF for den glimrende og fyldestgørende historiske rapport om kurderne, og jeg må sige, at det da er det mest positive ved dette forslag, for det er da rigtigt, at det er en nation – eller en tidligere nation – i virkelig knibe.

Jeg tror ikke rigtig, det kan hjælpe noget, at vi siger, at vi skal gøre det ene og det andet her fra Danmark, men jeg vil så sandelig sige, at Fremskridtspartiet også på dette punkt selvfølgelig går imod alle former for terrorbombninger af byerne, al brug af kemiske våben, national forfølgelse, tvangsforflytninger, tortur og lign. Jeg tror ikke, der er en eneste, der vil sige andet, end at det er forfærdeligt, og at det vil vi kæmpe imod. Men at tro, at vi i Danmark alene kan gøre noget, er vist alligevel at undlade at sætte vores lys under en skæppe.

Jeg må takke udenrigsministeren, som har svaret ganske fyldestgørende på punkt 2, 3 og 4. Jeg er fuldstændig enig i, hvad der er blevet sagt om angivelse af den nationale betegnelse, altså den etniske identitet. Det synes jeg ville være meget uheldigt, måske ikke lige i dette tilfælde, men hvis man skal gøre det med kurderne, skal man også gøre det med andre etniske mindretal, og det tror jeg vil kunne give nogle frygtelige bagslag, som ikke rigtig vil være i overensstemmelse med den danske mentalitet.

Angående sprogundervisning er det jo blevet sagt helt klart og tydeligt, at der er muligheder, hvor man i øvrigt har nogle, der kan undervise, og det samme gælder tolkning.

Glønborg (KRF):

Jeg skal ikke trætte med at gentage de mange udmærkede ting, der er sagt af tidligere ordførere, men blot sige, at Kristeligt Folkeparti naturligvis vil medvirke til, at alle, som er kommet hertil af nød, skal have en god behandling, og vi er blevet klar over, at vi gør, hvad vi kan for at hjælpe kurderne, så de kan få en rimelig og god behandling, ved at betjene dem på det sprog, som er deres modersmål. Derfor må vi sige, at da punkt 3 og 4 i praksis således er løst, står punkt 2 tilbage.

Det, der må være væsentligt for kurderne, må netop være, at vi er opmærksomme på, at de ønsker at blive betjent på deres eget sprog, og det giver jo ikke nogen problemer, da vi har folk fra andre nationer, hvor det heller ikke

umiddelbart af nationalitetstilhørsforholdet fremgår, hvilket sprog der er deres modersmål, og derfor er det naturligvis helt normalt og legalt, at man noterer sig, hvilket sprog de pågældende har. Men her tror jeg også, at vi skal stoppe, for det kan give nogle meget uheldige virkninger, hvis vi ellers tager etnisk oprindelse med ind i en registrering.

Angående punkt 1 kunne vi selvfølgelig sige: Naturligvis gør vi det. Jeg synes, der er kommet så meget frem om dette, ligesom SF's forslag her naturligvis medvirker til, at vi alle sammen får vendt lige netop det problem i hovedet en gang mere, og så skal vi naturligvis også huske det ved passende lejligheder.

Om der sådan ligefrem skulle være nogen grund til at rette en speciel opfordring til regeringen om at gå ind i den sag, er jeg ikke særlig overbevist om, men jeg takker da for undervisningen i det kurdiske folks problemer og for påmindelsen om, at der her er nogle mennesker, som fortjener, at vi husker dem.

Berlau (FK):

Graden af støtte, som Folketingets partier giver i forbindelse med diskussioner om udenlandske statsborgere, er naturligvis lige så politisk bestemt som alt andet i denne verden.

Hadde denne diskussion drejet sig om bådflugtninge fra Vietnam eller flygtninge fra Sibirien, fra Kina eller fra andre lande, hvis politiske system en vis del af dette Folketing her ikke bryder sig om, havde piben garanteret haft en ganske anden lyd.

Jeg har set folketingsmedlemmer stå og hundefryse ved forskellige ambassader, hvis de kunne forvente at komme i avisen på den konto, og jeg har set andre folketingsmedlemmer næsten med tårer i øjenkrogene udtale sig i tv og radio og andre steder, for så vidt det har passer ind i deres politiske kram.

Når det drejer sig om mennesker, de ikke bryder sig om, har de sådan en lidt mere nedladende holdning til sagen, som f.eks. repræsentanten for Kristeligt Folkeparti nylig gav udtryk for det heroppe. Der var ikke megen kristendom at hente i hans udtalelser.

På den anden side giver jeg dem, der er mere negative over for dette forslag, en lille smule medhold, når der spørges, hvor man egentlig vil hen med dette forslag. Jeg kan for vort partis vedkommende tilslutte mig ordlyden helt og al-